

dige mandskabsmæssige ressourcer stilles til rådighed herfor.

For så vidt angår den belgiske sag, der henvises til i spørgsmålet, kan det oplyses, at dansk politi har rettet henvendelse til belgisk politi med anmodning om at modtage oplysninger om eventuelle forhold, der er relevante for dansk politi.«

Justitsministeriet har endvidere indhentet følgende udtalelse fra Foreningen af Politimestre i Danmark:

»Politimesterforeningen er ikke i besiddelse af oplysninger om, hvor mange mandskabsressourcer dansk politi bruger i forbindelse med bekæmpelsen af børnepornografi på internettet.

Politikredsene iværksætter efter anmeldelse eller af egen drift en efterforskning på dette område, når der er en rimelig formodning om, at der er begået et strafbart forhold. Politikredsene kan i forbindelse med efterforskning af sager vedrørende børnepornografi på internettet få støtte fra den IT-støtteenhed, der er oprettet af Rigspolitechefen. Det er Politimesterforeningens vurdering, at opklaring af denne form for kriminalitet prioriteres højt i politikredsene. Som eksempel på en sådan sag kan kort omtales en sag fra Hvidovre, hvor der nu ved anklageskrift af 11. august 1998 af Statsadvokaten for Sjælland er rejst tiltale, blandt andet for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, § 210, § 216, stk. 2, § 224 samt § 232. Sagen startede i november 1997 med en anmodning fra Interpol i Lyon til Interpol i Danmark om bistand i en verserende sag om udbredelse af børnepornografiske billeder. Anmodningen havde sin baggrund i en sag fra Belgien. Anmodningen fra Interpol var ledsaget af oplysninger om en dansk e-mailadresse. Indehaveren af den pågældende danske e-mailadresse blev identificeret og anholdt, og efterforskningen, der foretoges af politiet i Hvidovre med bistand af Rigspolitechefens Rejseafdeling, er som nævnt nu afsluttet med en tiltale.

Sagen er således et eksempel på, at der ved hjælp af oplysninger hidrørende fra en efterforskning i Belgien med held er gennemført politimæssige undersøgelser her i landet.«

Justitsministeriet har tillige endelig modtaget et bidrag til besvarelse af spørgsmålet fra Politidirektøren i København, der har oplyst følgende:

»Københavns Politi, afdeling A, der behandler sager vedrørende børnepornografi, har ikke fast afsat personale til behandling af disse

sager, men anvender de personalemæssige ressourcer, de enkelte sager kræver. I 1998 har afdelingen behandlet 4 sager vedrørende børnepornografi. En af sagerne har ført til domsfældelse. De tre øvrige har måtte afsluttes uden sigtelse i sagerne, da efterforskningen måtte afsluttes på grund af manglende lov-hjemmel til at indhente en retskendelse i medfør af retsplejelovens kapitel 71.«

Spm. nr. S 1170

Til indenrigsministeren (21/8 98) af:
Jann Sjursen (KRF):

»Vil ministeren oplyse, hvad han mere konkret mente med sin udtalelse om, at han »vil spørge cheferne i Genève, om det er en rimelig måde at behandle et land på, der støtter dem så meget?«

Begrundelse

Udtalelsen blev refereret i Information 14. august 1998 under overskriften »Thorkild: FN kan mene hvad de vil.« Den faldt i forbindelse med UNHCR's kritik af den danske integrationslov. UNHCR's repræsentant for de skandinaviske og baltiske lande – Kallu Kalumiya – havde vurderet, at integrationsloven er i strid med FN's flygtningekonvention.

Svar (28/8 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):
Som bekendt udtrykte UNHCR's kontor i Stockholm ved brev af 7. august 1998 kritik af reglerne i integrationsloven om introduktionsydelse i forhold til artikel 23 i FN's konvention om flygtninges rettigheder.

UNHCR's udtalelse blev fremsat i et brev til Mellemløbetlig Samvirke, der i et brev af 1. juli 1998 på vegne af en række organisationer havde rettet henvendelse til UNHCR.

UNHCR rettede ikke forinden afgivelse af udtalelsen henvendelse til Indenrigsministeriet med henblik på, at Indenrigsministeriet kunne redegøre nærmere for de relevante regler og sine synspunkter, selv om henvendelsen fra